

۲۰۱۹/۰۲/۰۹

دوکتور محمد اکبر یوسفی

سخت ترین وظیفه در جهان!

(بخش سوم)

یادداشت: این بخش بتاریخ ۲۰۱۴/۰۹/۱۹ نشر شده است، حال، به آدرس "آریانا افغانستان آنلاین"، جهت نشر دوباره تقدیم است.

"افغان ها را نمی توان خرید، اما می توان کرایه کرد. تا حد معین، این کلتور کرایه، در قرن ۱۹ از جانب برتانوی ها عملی شده است، که حال هم رویدست گرفته شده است" (از بخش اول، به عنوان تکرار احسن)...

کمتر از بیست روز بعد از انتقال قدرت، به رئیس "اداره مؤقت"، جلالتمآب حامد کرزی، درست به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۰۲م، "بی بی سی" از واهمات ناشی از خطر رشد "جنایات" در سراسر افغانستان، به شمول کابل،

گزارش می دهد. در پایان عکس از احاطه مارکیت "تبادلہ اسعار" می نویسند، که به عنوان محلی یاد می کند که از دید و ارزیابی آنها، "هدف ابتدائی اعمال جنایی" و یا جای عمل "جنایتکاران"، شمرده شده است. از همین روز ها، به بعد موضوع توسعه قوای خارجی، برای حفظ "امنیت" مطرح بوده است.

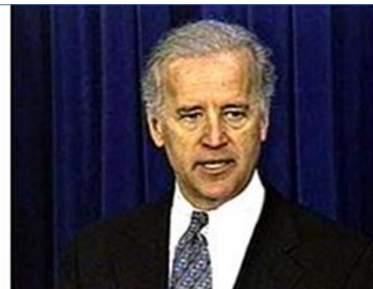
"رهبران شورای نظار" در آغاز، خاصاً در مورد توظیف قوای امنیتی "بین المللی"، که بعداً قوای "آیساف" نامیده شد، به طور مشخص در کابل، مخالفت می نموده اند، اما بعداً، آهسته آهسته، نه تنها موافقت نموده اند، بلکه به نیازمندی به توسعه قوای خارجی، تأکید می ورزیده اند. این امر هم چنان روشن بوده است، که تا مدت نسبتاً طولانی، رئیس حکومت یا رئیس اداره مؤقت را، در محدوده کابل، مؤظف می دانسته اند. بعضی ها حتی به جای اینکه، "رئیس جمهور مؤقت" بدانند، "قدرتمند" کابل، یا یک "رئیس بلدیة" کابل، بدون صلاحیت می دانسته اند.

Friday, 11 January, 2002, 12:15 GMT
Kabul crime wave fears

Money market: Prime target for crime

"سناتور جوسیف باین، بدین نظر است، که حسابات منجمد طالبان را آزاد سازند، تا بحیث وجوه برای حکومت جدید مؤقت کمک شود." ("بیم موج جنایت در کابل. مارکیت پول: هدف نخست برای جنایت.")

Sen. Joseph Biden suggested freeing up the Taliban's frozen assets to help fund the new interim Afghan government.

بطور نمونه، قریب یک هفته قبل از سفر رئیس حکومت "موقت" افغانستان، به "توکیو"، درست به تاریخ ۱۳ جنوری، سناتور "جوسیف بایدن" (Joseph Biden) از حزب "دیموکرات"، ایالات متحده امریکا، حین سفر به افغانستان، بر طبق خبر "سی ان ان"، کمک های عاجل در بخش "وجوه مالی و پولی" و قوت های نظامی نیرومند، برای "حکومت موقت" طلب می نماید. در تفصیل خبر گفته می شود که سناتور در یک کنفرانس مطبوعاتی در پایتخت افغانستان، کابل، چنین اظهار نموده است:

" حکومت موقت به تزریق یک مبلغ شایسته سرمایه در وقفه روزها، نه هفته ها و ماه ها ضرورت دارد" در جمله بعدی چنین استدلال می کند: که "برای یک حکومت به خاطر حفظ اعتماد مردم در امر تبارز قابلیت پرداخت معاشات و هم چنان با توجه به اینکه باید میز کار، تیلیفون ... و غیره، داشته باشند،" مبالغ کامل، ضروری شمرده می شود. سناتور هم چنان از "آزاد ساختن حسابات قید شده طالبان برای وجوه کمک به حکومت "موقت" اظهار نظر می نماید. لیکن درین گزارش، نگرانی جدی سناتور، در ساحه نظامی نیز بوده است و از نیامندی به موجودیت قوای جنگی سر سخت و قادر به فعالیت های کوبنده جنگی، نیز سخن گفته است.

برای انسان های واقعبین و جدی و دوستداران بی تزلزل وطن و مردم ما شایسته فراموشی نخواهد بود، هر گاه شنیده باشند، که در همان ماه جنوری ۲۰۰۲، علاوه از ادامه "جنگ"، این کشور هم مانند، "کشت زار ماین" های کشنده، در سراسر جهان، شناخته شده است. بر اساس برخی از ارزیابی ها، برای پاک سازی نسبی این کشور از وجود "ماین"، حدود "پنجاه سال"، نیامندی تذکر رفته است. بناءً، نه باید اوضاع کشور را فقط از زوایایی دید، این همه افراد در نظر گرفت، که فقط و فقط تنها از حلقهات متعدد "مجاهدین" و یا صاحب نظران، "حکومت چپ" تحت "حمایت"، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی"، می نگرند.

تعهدات کمک این هشت مرجع در کنفرانس توکیو در 21 جنوری 2002 از لیست طولانی	
ایالات متحده	در همین 297 دالر امریکائی سال
جاپان	اضافه از 500 میلیون دالر امریکائی در سال 2004
اتحادیه اروپا	همین سال 495 میلیون دالر
سعودی	در سه سال 220 میلیون دالر
پادشاهی انگلستان	در پنج سال 288 میلیون دالر
جرمنی	در چهار سال 362 میلیون دالر سال
بانک جهانی	500 میلیون دالر
بانک انکشاف آسیائی	500 میلیون دالر

قریب یک ماه بعد از انتقال "قدرت"، درست به تاریخ ۲۱ جنوری ۲۰۰۲م، درین تصویر، "حامد کرزی" در عقب میز خطابه، در کنفرانس "توکیو"، که بخاطر جلب "کمک" های همه جانبه، برای افغانستان تدویر یافته بود، دیده می شوند. درین کنفرانس هیأت های رسمی از بیش از ۶۰ کشور و سازمان بین المللی، اشتراک داشته اند. این کشور ها و سازمان های اشتراک کننده، برای اعمار مجدد افغانستان، به حجم معادل ۱۵ میلیارد دالر برای ۱۰ سال آینده،

و عده داده اند. اما وزیر پلان آنوقت حکومت، "ضرورت" را به حجم معادل ۴۵ میلیارد دالر، برای اعمار دوباره افغانستان، تخمین می نمود.

بدون شک، این "تعهدات" و انجام "سفر های" رئیس "اداره جدید"، حامد کرزی، در اذهان "عامه" امید هایی را ایجاد می نموده است، اما وضعیت حقیقی و مسلط تصویر دیگری را در جامعه ما، بدست می داده است، یعنی سر و صورت و شرایط زندگی مردم، به حالت بغرنج تر، قرار داشته است. پیشداوری ها، کمبودی ها، "فرار نیروی های کار و کارمندان دولتی" در همه ساحات، جامعه را در حقیقت فاقد امکان حد اقل "فعالیت"، ساخته بود. تا مدت قابل ملاحظه، وقتی گزارشگران روزنامه ها و تحلیلگران مجلات در باره اوضاع، از کمبودی ها و نارسایی ها، صحبت می نموده اند، مقامات مسئول جدید، به خصوص مقامات با صلاحیت که از خارج دوباره برگشته و "وضعیت تابعیت دوگانه" شان را نیز، حفظ نموده بودند، به استدلال های معینی می پرداخته اند، که گویا، مشکلات "بیست سال بحران" و ویرانی های جنگ را در دو سال و سه سال، نمی توانند "حل" کنند.

از جانب دیگر ممکن بسیاری از "واقعیین" های کشور را هم، زمامداران روز های اول درک نه نموده باشند، که ازین حکومت کسی، انتظار "معجزه" نداشته اند. به عنوان مثال وقتی گفته می شد، که جنایات رو به افزایش است، به جای اینکه، به اقداماتی دست بزنند، تا اقل از نمو و رشد آن، کمی جلوگیری به عمل آورند، مثال می آورده اند که گویا حتی در "تیویارک هم"، چنین "جنایات" مشابه، صورت می گیرد. بدینترتیب، در طول این مدت، تلاش می ورزیده اند، تا همواره مصروف تبارز، "پیروزی" خود باشند.

اگر "مراسم انتقال قدرت" چند روز "قبل" از کنفرانس "توکیو" در "کابل"، از جانب، رسانه های غربی، "بدون واقعه" قابل ذکر انجام یافته است، آنچه در اداره و هم در تلاش های هر یک از "گروپ های" اشتراک کننده در کنفرانس "پترسبرگ" واقع در مجاورت "بن"، جریان داشته است، نگرانی های جدی و وسیع نسبت به آینده صلح و آرامش در کشور نیز، وجود داشته است. تسلط کامل "اتحاد شمال" بر

اوضاع، بعد از "انتقال قدرت"، از داخل حاکمیت "جدید"، که حد اعظمی مواضع را در اختیار داشته است، به تدریج، به تشکل های تصنعی "اپوزیسیونی" پرداخته است، که حتماً در پس پرده باید، حرکات دیگری جریان داشته بوده باشد، که این "انتقال قدرت" را، آن طوری که در مراسم "تشریفات"، پذیرفته اند، در باطن باید، رهبران آنها، با چنین انتقال "قدرت"، موافق نبوده باشند.

درین رابطه به این مطلب منتشره توجه نمائید. درست در همان روزی که حامد کرزی در "توکیو" در برابر نمایندگان ۶۰ کشور و سازمان بین المللی، بیانیۀ خود را برای "جلب کمک" ایراد می نماید، "رئیس جمهور قبلی" در کابل بر

Burhanuddin Rabbani, former President of Afghanistan, sits in his office in the presidential palace in Kabul during an exclusive interview by The Associated Press Monday, Jan. 21, 2002. Rabbani, who was Afghanistan's last leader before the Taliban took over, maintains spacious quarters in the palace and turns up almost every day. (AP Photo/Amir Shah)

Exclusive Interview With AP
Ex-Afghan Leader Hopes for Power

اساس، همین منبع، که متن خبر را در پایان تصویر تحریر نموده، در سطر بالایی عکس می خوانیم: **"کی آمر یا رئیس است."** در سطر پائینی می بینید، که موقف را در مناسبات "قدرت" چنین، تبارز داده می شود: "برهان الدین ربانی، رئیس جمهور سابق افغانستان، در دفتر قصر ریاست جمهوری در کابل نشسته است، که یک مصاحبه تنهایی با "اسوشیتد پرس" در روز دوشنبه، مطابق ۲۱ جنوری ۲۰۰۲م انجام داده است. ربانی، قبل از اینکه طالبان کابل را تسخیر می نمایند، رهبر افغانستان بوده است، در یک محل خوش منظر، در قصر نگهداری می شود، قریب هر روز ظاهر می گردد." در سطر اخیر می خوانیم: **"رهبر وقت افغانستان متوقع قدرت است."**

حال در پهلوی سایر مسایل و خطرات و مشکلات وسیع، باید برای شخص حامد کرزی، معلوم و مفهوم بوده باشد، که خطرات احتمالی با تهدیدات "جدی" و سختی های جاری، از "کدام" حلقات و از کدام "جوانب" در برابر کار های روزمره، خاصاً در برابر امنیت او محسوس بوده باشد. در اخیر سال ۲۰۰۲م، ممکن رئیس حکومت مؤقت احساس کرده باشد، که تعهد مبالغ یاد شده حتماً، مساوی به مبالغ پرداخت شده، به موقع صورت نگرفته است. جلب کمک ها، بصورت عموم، راه را برای جلب آراء در لویه "جرگه" و هم چنان، جلب وفاداری "جنگ سالار ها" در حمایت از موقف خود، مربوط می دانسته است. به همین علت است، که در کنفرانس ۱۷ دسمبر ۲۰۰۲م، که در ناروی تدویر گردید، مکرراً بر اشد ضروریات، برای این کشور، تأکید نموده است. قرار گزارش مؤرخ ۱۷ دسمبر، ۲۰۰۲م، گفته شده است، که آمادگی برای تدویر کنفرانس "کمک کننده ها" در "اوسلو" جریان داشته است، در همین گزارش "بی بی سی" خبر می دهد که: "آقای کرزی امیدوار است، که زمستان پیشرو از برکت کمک های جامعه بین المللی به حکومتش و بر سر مردم افغانستان، بهتر بگذرد، آن طوری که در زمستان گذشته، توجه داشته اند، درین زمستان هم، یاری رسانند. در عین حال گفته است، امید است، که جنگ عراق، توجه جهانیان را از افغانستان بر نگرداند."

Wednesday, 23 January, 2002, 09:16 GMT

Afghan leader arrives in China

Afghanistan urgently needs international aid

در قسمت بالایی تصویر سمت چپ نشان می دهد که، که به تاریخ ۲۳ جنوری ۲۰۰۲م، "رهبر افغانستان وارد چین شده است." در پایان تصویر می خوانیم: **"افغانستان به کمک عاجل بین المللی ضرورت دارد."**

در روز هائی که حامد کرزی مصروف انجام اولین سفر رسمی در ایالات متحده بوده است، درست بتاریخ ۳۰ جنوری ۲۰۰۲م، "بی بی سی" خبر می دهد که "دالر باید چاره مؤقت" برای افغان ها، باشد. این خبر از منابع "صندوق

وجهی بین المللی" و "بانک جهانی"، منشر گردیده است، که مصروف دیدار رسمی از افغانستان بوده اند. درین مدت از انواع مختلف نمونه های "بانک نوت افغانی" نیز خبر می رسید، در حالی که از دوران "تریلیون ها" افغانی در آن زمان حرف به زبان آورده می شد.

در سال ۲۰۰۲م، ممکن آقای کرزی، از پلان های بعدی، ایالات متحده و منجمله، در باره اشغال عراق، به آن زودی و یا در عمق و وسعت لازم واقف نبوده باشند. به هر صورت، طوریکه برخی از گزارشات بر آن مهر تأیید

Friday, 25 January, 2002, 06:42 GMT

Annan arrives to back Afghan leaders

Annan is the first secretary general in Kabul for 40 years

می گذارد، الی ختم دوره ریاست جمهوری "بوش"، تمام "وقایع" را بدون "تشویش" و نا آرامی، "حل و فصل" می نموده است، که در قسمت های بعدی جای که لازم و ممکن باشد، معلومات جمع آوری می گردد.

بعد ازین گزارش، ۱۲ روز پس از آن، درست به تاریخ ۲۵ جنوری ۲۰۰۲م، سرمنشی سازمان ملل متحد، "کوفی عنان" از افغانستان، به خاطر حمایت از حکومت "رئیس اداره مؤقت" حامد

کرزی سفر می کند. این سفر، مقام اول سازمان ملل متحد، بعد از چهل سال صورت گرفته است.

سه روز قبل از سفر "کوفی عنان" رئیس حکومت مؤقت به چین سفر داشته است. این سفر ها را همه، به خاطر جلب بیشتر کمک ها، می دانسته اند. اشد ضرورت به کمک قابل درک بوده است، هرگاه به گزارشات مطبوعات، توجه لازم صورت گیرد.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشه ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

سخت ترین وظیفه در جهان (بخش سوم)

Yusufi_akbar_sakht_tarin_wazifa_dar_jahaan_۳.pdf